

Datum van inontvangstneming : 11/03/2016

Zaak C-73/16

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

10 februari 2016

Verwijzende rechter:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

3 februari 2016

Verzoeker:

Peter Puškár

Verweerders:

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Kriminálny úrad finančnej správy

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Bescherming van persoonsgegevens – Eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven – Uitlegging van richtlijn 95/46/EG – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 4, lid 3, VEU – Register van persoonsgegevens voor belastingdoeleinden, zonder instemming van de belanghebbende persoon – Doeltreffende voorziening in rechte – Rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en van het Hof van Justitie – Verschil – Beginsel van loyale samenwerking

Voorwerp en rechtsgrondslag van het prejudiciële verzoek

Uitlegging van het Unierecht, artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 47, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – op grond waarvan eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten, dus ook het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met de verwerking van persoonsgegevens neergelegd in de artikelen 1, lid 1, en volgende van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, zijn geschonden, recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte met inachtneming van de in dat artikel gestelde voorwaarden – aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale bepaling op grond waarvan voor de toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte, zoals een verzoek aan de bestuursrechter, de voorwaarde geldt dat de verzoeker ter bescherming van zijn rechten en vrijheden alvorens zich tot de rechter te wenden de door de bepalingen van een bijzondere wet zoals de nationale wet op het administratief bezwaar geboden mogelijkheden heeft uitgeput?

2. Kunnen het recht op eerbiediging van het privéleven, het familie- en gezinsleven, de woning en de communicatie, neergelegd in artikel 7, en het recht op bescherming van persoonsgegevens, neergelegd in artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in geval van beweerde schending van het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals daaraan met betrekking tot de Europese Unie vooral uitvoering is gegeven in voormelde richtlijn 95/46, zoals inzonderheid:

- de verplichting van de lidstaten, het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met de verwerking van persoonsgegevens te waarborgen (artikel [1], lid 1), alsook
- de mogelijkheid van de lidstaten, te voorzien in de verwerking van persoonsgegevens wanneer dat noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang [artikel 7, onder e)] of voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de voor de verwerking verantwoordelijke of van de derde(n) aan wie de gegevens worden verstrekt,
- en gelet bovendien op de uitzonderlijke bevoegdheden van de lidstaat [de reikwijdte van de rechten en verplichtingen te beperken] [artikel 13, lid 1, onder e) en f)] wanneer die beperking noodzakelijk is ter vrijwaring van een belangrijk economisch en financieel belang van een lidstaat of van de Europese Unie, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden,

aldus worden uitgelegd dat een lidstaat niet zonder instemming van de belanghebbende persoon registers van persoonsgegevens ten behoeve van de

belastingadministratie mag aanhouden en dat dus de verkrijging van persoonsgegevens van een overheidsorgaan ten behoeve van de bestrijding van belastingfraude op zich een risico meebrengt?

3. Kan een register van een financiële instantie van een lidstaat dat de persoonsgegevens van [verzoeker] bevat en waarvan de niet-toegankelijkheid gewaarborgd is door passende technische en organisatorische maatregelen om de persoonsgegevens te beveiligen tegen niet-toegelaten verspreiding of toegang in de zin van artikel 17, lid 1, van voormelde richtlijn 95/46, waartoe [verzoeker] zich toegang heeft verschaft zonder daartoe rechtmatig toestemming te hebben gekregen van die financiële instantie van die lidstaat, worden beschouwd als onrechtmatig bewijs waarvan de gebruikmaking door de nationale rechter moet worden geweigerd overeenkomstig het Unierechtelijke beginsel van een eerlijke behandeling zoals neergelegd in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?

4. Is het verenigbaar met bovenvermeld recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijke behandeling (inzonderheid met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie), wanneer de nationale rechter, ingeval de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens in een bepaald geval afwijkt van het door het Hof van Justitie van de Europese Unie verstrekte antwoord, op basis van het beginsel van loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU en artikel 267 VWEU voorrang geeft aan de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie?

Door de nationale rechter aangehaalde rechtspraak van het Hof

Arrest Åkerberg Fransson, C-617/10

Beschikking Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio

Vermelde bepalingen van volkenrecht

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zoals gewijzigd bij de achtereenvolgende protocollen, getekend te Rome op 4 november 1950, artikel 8, leden 1 en 2

Vermelde bepalingen van Unierecht

VEU, artikelen 4, lid 3, en 19, lid 1, tweede volzin

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 7, 8, 47, leden 1 en 2, en 52, lid 3

Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die

gegevens, artikelen 1, lid 1, 2, onder a) tot en met c) en h), 6, lid 1, onder a) en b), 7, lid 1, onder e) en f), 13, lid 1, onder e) en f), en 14, lid 1, onder a)

Vermelde bepalingen van nationaal recht

Artikel 19, lid 3, van de Ústava Slovenskej republiky (grondwet van de Slowaakse Republiek):

„Eenieder heeft recht op bescherming tegen de onrechtmatige verzameling en verspreiding of andere vormen van misbruik van zijn persoonsgegevens.”

Artikel 46, leden 2 e 4, van de grondwet van de Slowaakse Republiek:

„(2) Tenzij de wet anders bepaalt, kan eenieder die beweert dat het besluit van een overheidsorgaan inbreuk heeft gemaakt op zijn rechten, de rechter verzoeken de rechtmatigheid van dat besluit te toetsen. Toetsing van besluiten die fundamentele rechten en vrijheden raken kan echter niet van de bevoegdheid van de rechter worden uitgesloten.

(4) De voorwaarden en de modaliteiten van de rechterlijke bescherming en van andere vormen van rechtsbescherming worden wettelijk vastgelegd.”

Artikel 3, lid 1, van zákon č. 9/2010 Z. z. o s'ťažnostiach (wet 9/2010 op het administratief bezwaar):

„Bezwaar is het verzoek waarmee de natuurlijke persoon of rechtspersoon (hierna: ‘verzoeker’)

a) verzoekt om bescherming van zijn wettelijk beschermde rechten of belangen die hij geschaad acht door het handelen of niet-handelen (hierna: ‘handelen’) van een overheidsorgaan,

b) specifieke gebreken, inzonderheid de schending van rechtsvoorschriften, aan de orde stelt waarvan de ongedaanmaking onder de bevoegdheid van het openbaar bestuur valt.”

Artikel 20, leden 1 en 2, van de wet op het administratief bezwaar:

„(1) (...) De mededeling [van het resultaat van het onderzoek van het bezwaar] moet vermelden of het bezwaar al dan niet gegrond is. [...] Indien het bezwaar gegrond is, dient de mededeling te vermelden dat aan het bestuursorgaan dat het bezwaar heeft behandeld de in artikel 19, lid 1, onder i), bedoelde verplichtingen zijn opgelegd.

(2) (...)”

Artikel 135, lid 1, tweede volzin, Občiansky súdny poriadok (wetboek van burgerlijke rechtsvordering; hierna: „Rv”); in de op de feiten toepasselijke versie:

„De rechter is voorts gebonden aan de beslissingen van het constitutioneel hof en van het Europees Hof voor de rechten van de mens die de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden raken.”

Artikel 250v, leden 1 en 3, Rv, in de op de feiten toepasselijke versie, bevat de volgende bepalingen:

„(1) De natuurlijke persoon of rechtspersoon die beweert dat zijn wettelijk beschermde rechten en belangen geschaad zijn door een onrechtmatige inmenging van een bestuursorgaan, niet zijnde een besluit, die rechtstreeks tegen hem gericht is of voor hem gevolgen heeft gehad, kan ter zake om rechterlijke bescherming verzoeken indien de inmenging of de gevolgen daarvan voortbestaan of indien gevaar voor herhaling bestaat.

(3) Het beroep is niet-ontvankelijk indien de verzoeker niet eerst de door een bijzondere wet geboden mogelijkheden heeft uitgeput.”

Artikel 164 van zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) (wet op de belastingadministratie; „belastingwet”), in de op de feiten toepasselijke versie:

„Ten behoeve van de belastingadministratie mogen de Belastingdienst, de Directie Financiën en het Ministerie van Financiën de persoonsgegevens van de belastingplichtigen en hun vertegenwoordigers en van andere subjecten verwerken overeenkomstig de bepalingen van een bijzondere wet (95)¹; de persoonsgegevens mogen enkel worden meegedeeld aan de gemeente als belastingautoriteit, aan de financiële autoriteiten en aan het ministerie alsook, ten behoeve van de belastingadministratie en de vervulling van hun taken in de zin van bijzondere wetten, aan andere personen, rechters of organen in het kader van een strafprocedure. In de informaticasystemen (95) mogen worden verwerkt de achternaam en voornaam van een natuurlijke persoon, het adres van zijn verblijfplaats en het nationale identificatienummer indien aan die persoon niet reeds een identificatienummer voor ondernemingen bij de inschrijving is toegekend.”

Artikel 8 van zákon č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov (wet op de bestuursorganen van de Staat op het gebied van heffingen en belastingen):

„De belastingdiensten zijn bevoegd persoonsgegevens te verwerken in de zin van de bijzondere wet [voetnoot 23 verwijst naar zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (wet op de bescherming van de persoonsgegevens, zoals gewijzigd)], met betrekking tot natuurlijke personen die belanghebbende zijn bij handelingen verband houdend met de verrichting van taken op het gebied van belastingadministratie in de zin van de onderhavige wet

¹ – Voetnoot 95 verwijst naar zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov (wet 428/2002 op de bescherming van de persoonsgegevens, zoals gewijzigd)

of van bijzondere wetgeving; 1) de lijst van persoonsgegevens is in bijlage opgenomen.”

Artikel 4, lid 3, onder d), e) en o), van zákon č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva (wet op de bestuursorganen van de Staat op het gebied van heffingen, belastingen en douane):

(3) De Directie Financiën verricht de volgende taken:

„d) creëert, ontwikkelt en beheert de informaticasystemen van de belastingdienst (11)²; stelt het Ministerie in kennis van het voornemen om activiteiten in verband met het creëren en ontwikkelen van dergelijke informaticasystemen te verrichten;

e) zorgt voor het aanleggen en bijhouden van een centraal register van marktdeelnemers en andere personen die zich bezig houden met activiteiten waarop de douanewetgeving van toepassing is en waarborgt dat dit register overeenstemt met de registers van de Europese Commissie, zorgt voor het aanleggen en bijhouden van een centraal register van belastingplichtigen, houdt de databank bij; creëert bovenbedoelde registers en houdt deze bij met behulp van de informaticasystemen van de belastingdienst;

o) informeert het publiek over de respectieve rechten en verplichtingen in de zin van het bepaalde in bijzondere wet [...]”

Artikel 5, lid 3, onder b), van wet 333/2011:

„(3) De opsporingsdienst der belastingen gebruikt de informaticasystemen van de Belastingdienst, waarin hij de informatie en persoonsgegevens verzamelt, verwerkt, bewaart, doorgeeft, gebruikt, beschermt en vernietigt (9) ter zake van personen die de belasting- of douanewetgeving hebben overtreden, van personen ten aanzien van wie redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij de belasting- of douanewetgeving schenden, of van personen die binnen het bevoegdheidsgebied van de belastingdienst de openbare orde hebben verstoord of naar redelijkerwijs kan worden aangenomen zullen verstoren, alsook latere informatie over dergelijke overtredingen van de belasting- en douanewetgeving of dergelijke verstoringen van de openbare orde. De betrokken informatie wordt verstrekt aan of toegankelijk gemaakt voor de Directie Financiën, het Belastingkantoor en het Douanekantoor voor zover dat noodzakelijk is voor de vervulling van hun taak.”

Korte uiteenzetting van de feiten en van het procesverloop

- 1 Verzoeker heeft de Najvyšší súd (hoogste rechterlijke instantie van de Republiek Slowakije) bij beroepschrift ingediend op 19 november 2014 verzocht om een beslissing waarbij het de Directie Financiën en alle lagere belastingdiensten

² – Voetnoot 11 verwijst bij voorbeeld naar de verordeningen 638/2004, 1982/2004, 389/2012, en 684/2009 en naar wet 105/2004.

alsook de Opsporingsdienst der belastingen wordt verboden, verzoekers naam te plaatsten op de lijst van natuurlijke personen (volgens verzoeker 1227 personen) die volgens het openbaar bestuur zijn te beschouwen als „biele kone” (stromannen) voor zover één natuurlijke persoon in de regel samenvalt met een of meer rechtspersonen (volgens verzoeker 3 369 [rechts]personen) waarvoor een aldus aangeduide persoon moet hebben gehandeld, met vermelding van zijn nationale identificatienummer, het identificatienummer van de belastingplichtige waarvoor de persoon optreedt en het tijdvak van zijn functies. Tevens heeft hij verzocht bovenvermelde autoriteiten te gelasten, zijn naam van bovenvermelde of overeenkomstige lijsten en van de informaticasystemen van de belastingdienst te verwijderen.

- 2 Het bestaan van een lijst van „biele kone” is bevestigd door Opsporingsdienst der belastingen, die heeft verklaard dat de lijst is opgesteld door de Directie Financiën.
- 3 Volgens verzoeker is de inmenging van de Directie Financiën en van de Opsporingsdienst der belastingen onrechtmatig op grond dat vermelding van verzoeker op bovenvermelde lijst inbreuk maakt op zijn recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, meer in het bijzonder het recht op bescherming van de eer en waardigheid en van de goede naam.
- 4 De Najvyšší súd heeft dat beroep, alsook het beroep van twee andere personen op de lijst, in afzonderlijke procedures ongegrond verklaard, zowel om procedurerechten als om redenen ten gronde.
- 5 Op het grondwettelijk beroep van verzoeker en van de overige hierboven genoemde personen, heeft de Ústavný súd (constitutioneel hof van de Republiek Slowakije) verklaard dat de Najvyšší súd de fundamentele rechten van verzoekers op een eerlijke behandeling had geschonden, en in één geval heeft dat gerecht ook verklaard dat het fundamentele recht op bescherming tegen ongeoorloofde verzameling en ander onjuist gebruik van persoonsgegevens, samen met het recht op bescherming van het privéleven, was geschonden. Op die rechtsgrondslag heeft de Ústavný súd alle bovenvermelde uitspraken van de Ústavný súd vernietigd en de zaken naar die rechterlijke instantie terugverwezen om opnieuw te worden behandeld en beslist. Daarbij heeft de Ústavný súd opgemerkt dat de Najvyšší súd gebonden is aan de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens.
- 6 De Ústavný súd heeft zijn beslissing III ÚS 375/2015 gebaseerd op een reeks arresten van het Europees Hof voor de rechten van de mens op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens of van het privéleven:
  - S. en Marper/Verenigd Koninkrijk [GK], zaken 30562/04 en 30566/04, punten 75, 78 en 85, EHRM 2008);

- Leander/Zweden (26 maart 1987, serie A, nr. 116, punt 48), Amman/Zwitserland (16 februari 2000, [GK], zaak 27798/95, punt 69, EHRM 2000-11) en Rotaru/Roemenië (4 mei 2000, zaak 28341/95, punt 43);
- Fried/Oostenrijk (serie A, nr. 305 B, punten 49-51), Peck/Verenigd Koninkrijk (zaak 44647/98, punt 59, EHRM 2003-1);
- P. G. en J. H./Verenigd Koninkrijk (zaak 44787/98, punten 59 en 60, EHRM 2001- IX);
- Parrillo/Italië (arrest van 27 augustus 2015 in zaak 46470/11, punt 163);
- Klasse a./Duitsland (serie A, nr. 28, punt 41);
- Khan/Verenigd Koninkrijk (arrest van 12 mei 2000 in zaak 35394/97), Copland/Verenigd Koninkrijk (arrest van 3 april 2007 in zaak 62617/00, EHRM 2007 IV);
- Weber en Saravia/Duitsland (zaak 54934/00), Liberty e a./Verenigd Koninkrijk (zaak 58243/00, punten 62 en 63);
- Kruslin (serie A, 1990, nr. 176A), Cosme Valenzuela Contreras/Spanje (zaak 27671/95),

waarin op basis van artikel 8, lid 1, EVRM het recht op bescherming van persoonsgegevens was ingeroepen.

- 7 In de overige arresten van de Ústavný súd werd de Najvyšší súd een verwijt gemaakt van de strikt formele benadering, gelet op de betrokken omstandigheden, voor de uitlegging van de regel over de niet-ontvankelijkheid van een beroep in rechte tegen de onrechtmatige inmenging van de overheid, daar die benadering geen rekening hield met de grondwettelijkheid van het fundamentele recht op rechterlijke bescherming in de zin van artikel 46, leden 1 en 2, van de grondwet, dat toegang tot de rechter waarborgt voor de toetsing van besluiten en praktijken van de overheid die de fundamentele rechten en vrijheden raken. De Ústavný súd heeft geen rekening gehouden met de rechtspraak van het Hof van Justitie over de toepassing van het recht van de Europese Unie op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens.
- 8 De laatste jaren is de Ústavný súd onder invloed van de rechtspraak van het EHRM teruggekomen op het standpunt dat een bezwaarschrift in de zin van de wet op het administratief bezwaar steeds kan worden beschouwd als een doeltreffende voorziening tegen onrechtmatige inmenging van een overheidsorgaan of het nalaten van een overheidsorgaan om te handelen. De benadering van die rechterlijke instantie volgens welke in het onderhavige geval de Najvyšší súd zich ondubbelzinnig dient te richten naar de eerdere rechtspraak

van het EHRM, is volgens artikel 135, lid 1, Rv bindend voor het verdere verloop van de procedure ten gronde, zonder dat in gelijke mate de gevolgen van het recht van de Europese Unie en van de rechtspraak van het Hof van Justitie in de beschouwing worden betrokken.

- 9 De Corte Najvyšší súd is dan ook tot de conclusie gekomen dat voor de verdere behandeling van de zaak ten gronde, met het oog op de uitlegging van bepalingen van het recht van de Europese Unie aan het Hof van Justitie de hierboven geformuleerde prejudiciële vragen moeten worden voorgelegd.

Samenvatting van de voornaamste argumenten van partijen in de procedure ten gronde

- 10 Verzoeker betoogt dat de Directie Financiën, de lagere belastingdiensten en de Opsporingsdienst der belastingen zijn naam ten onrechte op de lijst van als „biele kono” aangemerkte natuurlijke personen hebben geplaatst, in strijd met de bepalingen op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens en van de persoonlijke levenssfeer.
- 11 De verwijzingsbeslissing geeft geen opmerkingen van verweerders weer.

Korte weergave van de motivering van de prejudiciële verwijzing

Eerste vraag

- 12 Voorwerp van het geding voor de nationale rechter is de rechtmatigheid van een lijst met namen van natuurlijke personen voor fiscale doeleinden.
- 13 De Najvyšší súd is echter van oordeel dat beroep in rechte pas mogelijk is na uitputting van de mogelijkheden voor de nationale bestuursorganen zoals bepaald in artikel 14, lid 1, van de richtlijn betreffende de verwerking van persoonsgegevens.
- 14 De toegang tot de rechterlijke bescherming berust op de subsidiaire bevoegdheid van de organen van het openbaar gezag. In het onderhavige geval geeft artikel 250v, lid 3, Rv duidelijk aan dat op straffe van niet-ontvankelijkheid van het beroep alle administratieve mogelijkheden moeten zijn uitgeput.
- 15 Verlegging naar de bestuursrechter van de bevoegdheid van de overheidsorganen, waardoor de verzoeker die over een handelen van de bestuursorganen klaagt niet eerst bij het bestuursorgaan aanklopt, betekent niet dat de rechtstreeks door de bestuursrechter geboden oplossing veel doeltreffender is.
- 16 De Corte Najvyšší súd heeft reeds uiteengezet op welke gronden het de voorkeur verdient dat de verzoeker zich eerst tot het bestuursorgaan wendt: inzonderheid biedt dit de bestuursorganen de gelegenheid, in voorkomend geval de beweerde onrechtmatige inmenging te verhelpen, en bovendien bespaart dit het betrokken

orgaan de verrassing van een procedure voor de rechter. Bovendien kunnen beide partijen hun standpunt verduidelijken en wordt door het bestuursorgaan reeds een dossier aangelegd op basis waarvan de aangezochte rechter de posities van partijen gemakkelijker zal kunnen bepalen.

Tweede vraag

- 17 Volgens verzoeker is er inzonderheid sprake van ongeoorloofde inmenging doordat de vermelding van zijn naam op de litigieuze lijst het gehele spectrum van zijn rechten op bescherming van de persoonlijke levenssfeer schaadt. Naar zijn oordeel belet zijn recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven, de woning en de communicatie alsook het recht op bescherming van persoonsgegevens dat de Slowaakse nationale instanties zijn persoonsgegevens verzamelen zonder zijn uitdrukkelijke toestemming.
- 18 Aan de andere kant worden aan die rechten echter beperkingen opgelegd door de bevoegdheid van de lidstaten, persoonsgegevens te verwerken ingeval dat noodzakelijk is voor de verrichting van taken van algemeen belang of ter bescherming van een rechtmatig belang, voor zover die beperking noodzakelijk is om een relevant belang van een lidstaat, ook op monetair en belastinggebied en op het gebied van de begroting, te vrijwaren.
- 19 Terwijl de bestuursorganen in deze zaak dus het standpunt innemen dat zij de litigieuze lijst mogen aanhouden, acht verzoeker zich daardoor benadeeld.

Derde vraag

- 20 Voor de uitoefening van het recht op een eerlijke behandeling wordt soms onrechtmatig verkregen bewijs gebruikt. In het onderhavige geval betreft het – naar verzoeker te kennen geeft – een interne lijst van een belastingautoriteit van een lidstaat die zijn persoonsgegevens bevat en waarvan de niet-toegankelijkheid is gewaarborgd met passende technische en organisatorische maatregelen om de persoonsgegevens te beveiligen tegen niet-toegelaten verspreiding of toegang in de zin van artikel 17, lid 1, van richtlijn 95/46/EG.
- 21 Verzoeker heeft niet betoogd dat hij zich toegang tot de lijst heeft verschaft met de vereiste instemming van de bevoegde autoriteiten.
- 22 De Najvyšší súd moet derhalve onderzoeken of aldus gebruikt bewijs toelaatbaar is en vraagt zich af of hij het terzijde mag leggen op basis van het beginsel van eerlijke behandeling in de zin van artikel 47, tweede alinea, van het Handvest.

Vierde vraag

- 23 Ter inleiding verwijst de Najvyšší súd naar de voorlaatste alinea van de aanhef van het Handvest en naar artikel 52, lid 3, van dit laatste, alsook naar de eerste overweging van de richtlijn bescherming persoonsgegevens. Zij merkt op dat het

recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens zoals geformuleerd in het recht van de Europese Unie en in het normatieve kader van de Raad van Europa op nagenoeg gelijke wijze geregeld zijn.

- 24 Anderzijds beklemtoont het EHRM in zijn rechtspraak dat de argumenten inzake de uit het EVRM voortvloeiende rechten en vrijheden van groot belang zijn en dat de nationale rechter ze niet mag veronachtzamen, maar er rekening mee dient te houden (Wagner en J.M.W.L./Luxemburg, arrest van 28 juni 2007 op beroep 76240/01).
- 25 Aldus waakt het EHRM niet alleen over het gerechtelijk stelsel van de lidstaten van de Raad van Europa, maar zorgt het ook voor eenvormigheid van de rechterlijke beslissingen in de afzonderlijke lidstaten.
- 26 Voor de nationale rechter, die – ingevolge artikel 135, lid 1, Rv – gebonden is aan de rechtspraak van het EHRM, rijst daarmee de fundamentele vraag of met het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en een eerlijke behandeling (artikel 47 Handvest) verenigbaar is dat de nationale rechter, ingeval de rechtspraak van het EHRM in een bepaald geval verschilt van het eventueel door het Hof van Justitie verstrekte antwoord, op basis van het beginsel van loyale samenwerking van artikel 4, lid 3, VEU en artikel 267 VWEU voorrang geeft aan de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.